

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/46/EB

2002/EES/03/28

frá 18. september 2000

um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana og eftirlit með þeim(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
fyrsta og þriðja málslið 2. mgr. 47. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Lánastofnanir, í skilningi b-liðar fyrsta undirliðar
1. liðar 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB⁽⁵⁾, hafa
takmarkað starfssvið.
- 2) Taka þarf tillit til séreinkenna þessara stofnana og
kveða á um viðeigandi og nauðsynlegar ráðstafanir til
að samræma og samhæfa lög og stjórnsýslufyrirmæli
aðildarríkjanna um stofnun og rekstur rafeyrisstofnana
og eftirlit með þeim.
- 3) Að því er varðar þessa tilskipun er rafeyrir rafrænn
staðgengill fyrir mynt og peningaseðla sem er
geymdur í rafeindabúnaði, eins og á gjörvakortum eða
í tölvuminni, og er að jafnaði ætlaður til rafrænnar
greiðslu lágra fjárhæða.
- 4) Aðferðin, sem valin var, hentar til að ná einmitt þeirri
grunnssamhæfingu sem þarf og nægir til að tryggja
gagnkvæma viðurkenningu á (starfs)leyfum og eftirlit
með rafeyrisstofnunum, sem gerir það að verkum að
nóg er að gefa út eitt leyfi sem er viðurkennt í öllu

bandalaginu og er ætlað að tryggja tiltrú handhafa þess
og beitingu meginreglunnar um varúðareftirlit
heimaríkis.

- 5) Séð í samhengi við þá hröðu þróun sem á sér stað í
rafrænum viðskiptum er æskilegt að sett verði
rammaákvæði sem stuðla að því að allir kostir rafeyris
verði nýttir og varna því einkum að tækninýjungar
verði tafðar. Í þessari tilskipun eru því sett ramma-
ákvæði sem eru hlutlaus í tæknilegu tilliti og samhæfa
varúðareftirlit með rafeyrisstofnunum að því marki
sem er nauðsynlegt til að tryggja traustan og varkáran
rekstur þessara stofnana og einkum fjárhagslegan
heilleika þeirra.
- 6) Samkvæmt 5. lið I. viðauka við tilskipun 2000/12/EB
er lánastofnunum nú þegar heimil útgáfa og umsýsla
greiðslumiðla, að meðtöldum rafeyri, og ástundun
slíkrar starfsemi í öllu bandalaginu svo fremi að þau
hafi hlotið gagnkvæma viðurkenningu og heyrir undir
heildarkerfið fyrir varúðareftirlit sem gildir samkvæmt
bankatilskipunum Evrópubandalagsins.
- 7) Það er rökrétt og æskilegt að taka upp sérstakt
varúðareftirlitskerfi fyrir rafeyrisstofnanir sem er
frábrugðið því kerfi sem gildir fyrir aðrar lánastofnanir
þótt það sé sniðið eftir því, einkum að því er varðar
tilskipun 2000/12/EB, nema 2. og 3. kafla V. bóls
hennar, því að útgáfa rafeyris telst ekki í sjálfu sér,
með hliðsjón af séreinkennum hans sem rafræns
staðgengils fyrir mynt og peningaseðla,
innlánsstarfsemi samkvæmt 3. gr. tilskipunar
2000/12/EB ef þeim fjármunum, sem tekið er við, er
umsvifalaust skipt í rafeyri.
- 8) Viðtaka fjármuna frá almenningi í skiptum fyrir
rafeyri, sem leiðir til innstæðu á reikningi hjá
stofnuninni sem gefur þá út, telst viðtaka innláns eða
annarra endurgreiðanlegra fjármuna að því er varðar
tilskipun 2000/12/EB.
- 9) Rafeyrir skal vera innleysanlegur til að handhafar hans
hafi trú á honum. Að rafeyrir sé innleysanlegur merkir
ekki endilega að líta beri á fjármuni, sem tekið er við í
skiptum fyrir rafeyri, sem innlán eða aðra
endurgreiðanlega fjármuni að því er varðar tilskipun
2000/12/EB.
- 10) Innlausn skal ætíð vera á nafnverði.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 39, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/2001 frá 30.
mars 2001 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-
samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna
nr. 30, 14.6.2001, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 317, 15. 10. 1998, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 101, 12. 4. 1999, bls. 64.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 189, 6. 7. 1999, bls. 7.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30. 7. 1999,
bls. 415), staðfest 27. október 1999, sameiginleg afstaða ráðsins frá 29.
nóvember 1999 (Stjtið. EB C 26, 28. 1. 2000, bls. 1) og ákvörðun
Evrópuþingsins frá 11. apríl 2000 (hefur enn ekki verið birt í
Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 16. júní 2000.

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um
stofnun og rekstur lánastofnana (Stjtið. EB L 126, 26. 5. 2000, bls. 1).
Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2000/28/EB (Stjtið. EB L
275, 27.10.2000, bls. 37).

11) Vegna þeirrar sérstöku áhættu sem tengist útgáfu rafeyris verður varúðareftirlitskerfið að vera markvissara og um leið þjálfa en varúðareftirlitskerfið sem gildir fyrir lánastofnanir, einkum af því að kröfur um stofnfé eru lægri og tilskipun 93/6/EBE ⁽¹⁾ og II. og III. þætti 2. kafla V. bóls tilskipunar 2000/12/EB er ekki beitt.

12) Það er þó nauðsynlegt að skapa jöfn samkeppnis-skilyrði milli rafeyrisstofnana og annarra lánastofnana sem gefa út rafeyri og tryggja þannig sanngjarna samkeppni milli fleiri stofnana, sem kemur sér vel fyrir handhafana. Þessu takmarki verður náð því að á móti framangreindri einföldun á varúðareftirlitskerfinu, sem gildir fyrir rafeyrisstofnanir, vega strangari ákvæði en gilda um aðrar lánastofnanir, einkum að því er varðar takmarkanir á þeirri viðskiptastarfsemi sem rafeyrisstofnunum er heimilt að stunda og varúðarmörk fyrir fjárfestingar þessara stofnana, til að öruggt sé að fjárskuldbindingar þeirra vegna útistandandi rafeyris séu ávallt tryggðar með nægilegu lausafé með lítilli áhættu.

13) Uns varúðareftirlit með utankaupastarfsemi fyrir lánastofnanir hefur verið samhæft er rétt að rafeyrisstofnanir beiti traustri og varkárri stjórnun og eftirlitsaðferðum. Til að fyrirtæki, sem sæta ekki eftirliti, geti annast rekstrarþætti og aðra stoðþætti sem tengjast útgáfu rafeyris er mikilvægt að rafeyrisstofnanir hafi innra stjórnskipulag sem er í samræmi við fjárhagslega áhættu og aðra áhættu sem þeim er búin.

14) Útgáfa rafeyris getur haft áhrif á fjármálakerfið og snurðulausan rekstur greiðslukerfa. Mat á heilleika rafeyriskerfa útheimtir náði samstarf.

15) Lögbær yfirvöld ættu að eiga kost á að veita undanþágu frá sumum eða öllum kröfum sem settar eru fram í þessari tilskipun ef um er að ræða rafeyrisstofnanir sem starfa aðeins á yfirráðasvæðum viðkomandi aðildarríkis.

16) Samþykkt þessarar tilskipunar er besta leiðin til að ná þeim markmiðum sem stefnt er að. Þessi tilskipun er takmörkuð við það lágmark sem þarf til að ná þessum markmiðum og gengur ekki lengra en þarf til þess.

17) Rétt er að kveða á um endurskoðun þessarar tilskipunar með hliðsjón af þróuninni á markaðinum og verndun handhafa rafeyris.

18) Samráð hefur verið haft við ráðgjafarnefnd um bankamál varðandi samþykkt þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið, skilgreiningar og takmörkun starfsemi

1. Tilskipun þessi gildir um rafeyrisstofnanir.

2. Hún gildir ekki um stofnanir sem um getur í 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2000/12/EB.

3. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „rafeyrisstofnun“: fyrirtæki eða önnur löggjörningur, nema lánastofnun samkvæmt skilgreiningu í a-lið fyrsta undirliðar 1. liðar 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB, sem gefur út greiðslumiðil í formi rafeyris;

b) „rafeyrir“: peningaleg verðmæti, í formi kröfu á útgefanda, sem eru:

- i) geymd í rafeindabúnaði;
- ii) gefin út í skiptum fyrir fjárhæð sem er ekki lægri en þau peningalegu verðmæti sem eru gefin út;
- iii) samþykkt sem greiðslumiðill af öðrum fyrirtækjum en útgefanda.

4. Aðildarríkin skulu banna einstaklingum, löggjörningum eða fyrirtækjum, sem eru ekki lánastofnanir samkvæmt skilgreiningu í a-lið fyrsta undirliðar 1. liðar 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB, að stunda viðskiptastarfsemi sem felst í útgáfu rafeyris.

5. Önnur viðskiptastarfsemi rafeyrisstofnana en útgáfa rafeyris skal takmörkuð við:

a) náskylda fjármálaþjónustu eða aðra þjónustu, svo sem umsýslu rafeyris með því að annast rekstrarþætti og aðra stoðþætti sem tengist útgáfu hans, og útgáfu og umsýslu annarra greiðslumiðla, að undanskilinni hvers konar lánveitingu; og

b) geymslu gagna í rafeindabúnaðinum fyrir önnur fyrirtæki eða opinberar stofnanir.

Rafeyrisstofnanir mega ekki eiga hlut í öðrum fyrirtækjum nema fyrirtækin annast rekstrarþætti eða aðra stoðþætti sem tengjast rafeyri sem viðkomandi stofnun gefur út eða dreifir.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 93/6/EBE frá 15. mars 1993 um eiginfjárkröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana (Stjtið. EB L 141, 11. 6. 1993, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/33/EB (Stjtið. EB L 204, 21. 7. 1998, bls. 29).

2. gr.

Beiting bankatilskipana

1. Einungis tilvisanir til lánastofnana í tilskipun 91/308/EBE ⁽¹⁾ og tilskipun 2000/12/EB, að undanskildum 2. kafla V. bóls hennar, gilda um rafeyrisstofnanir nema skýrt sé kveðið á um annað.

2. Ákvæði 5., 11., 13., 19., 20. (7. mgr.), 51. og 59. gr. tilskipunar 2000/12/EB gilda ekki. Það fyrirkomulag á gagnkvæmri viðurkenningu, sem kveðið er á um í tilskipun 2000/12/EB, gildir ekki um aðra viðskiptastarfsemi rafeyrisstofnana en útgáfu rafeyris.

3. Viðtaka fjármuna í skilningi ii-liðar b-liðar 3. mgr. 1. gr. telst ekki innlán eða aðrir endurgreiðanlegir fjármunir samkvæmt 3. gr. tilskipunar 2000/12/EB ef fjármuninum, sem tekið er við, er strax skipt í rafeyri.

3. gr.

Möguleiki á innlausn

1. Handhafi rafeyris getur, á þeim tíma sem hann er í gildi, beðið útgefanda um að innleysa hann á nafnverði í mynt og peningaseðlum eða með því að færa hann á reikning án annars endurgjalds en þess sem er strangt til tekið nauðsynlegt til að framkvæma þá aðgerð.

2. Í samningi milli útgefanda og handhafa skal tilgreina skýrt skilyrðin fyrir innlausn.

3. Í samningnum má setja lágmark fyrir innlausn. Lágmarkið má ekki vera hærra en 10 evrur.

4. gr.

Stofnfjárkröfur og eiginfjárkröfur

1. Rafeyrisstofnanir skulu hafa stofnfé, samkvæmt skilgreiningu í 1. og 2. lið 2. mgr. 34. gr. tilskipunar 2000/12/EB, sem er ekki undir einni milljón evra. Þrátt fyrir ákvæði 2. og 3. mgr. skal eigið fé þeirra, samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 2000/12/EB, aldrei fara niður fyrir þá fjárhæð.

2. Rafeyrisstofnanir skulu ávallt hafa yfir að ráða eigin fé sem er að minnsta kosti 2% af því sem hærra er: fjárskuldbindingum hverju sinni vegna útistandandi rafeyris eða meðalfjárskuldbindingum næstliðinna sex mánaða vegna útistandandi rafeyris.

3. Hafi rafeyrisstofnun ekki enn starfað í sex mánuði, að meðtöldum þeim degi sem starfsemi hennar hófst, skal eigið fé hennar vera að minnsta kosti 2% af því sem hærra er: fjárskuldbindingum hverju sinni vegna útistandandi rafeyris eða heildarfjárhæð sex mánaða áætlunar um fjárskuldbindingar hennar vegna útistandandi rafeyris. Heildarfjárhæð sex mánaða áætlunar um fjárskuldbindingar

viðkomandi stofnunar vegna útistandandi rafeyris skal koma fram í viðskiptaáætlun stofnunarinnar með fyrirvara um breytingar á áætluninni sem lögbær yfirvöld kynnu að hafa óskað eftir.

5. gr.

Takmörkun fjárfestinga

1. Fjárfestingar rafeyrisstofnana skulu að minnsta kosti samsvara fjárskuldbindingum þeirra vegna útistandandi rafeyris en aðeins í eftirfarandi eignum:

- a) nægilega seljanlegum eignum sem, samkvæmt 1., 2., 3. og 4. lið a-liðar 1. mgr. 43. gr. og 1. mgr. 44. gr. tilskipunar 2000/12/EB, fá lánsáhættuvægið null;
- b) sýningarinnlánnum hjá lánastofnunum á svæði A, eins og þær eru skilgreindar í tilskipun 2000/12/EB; og
- c) skuldaskjölum sem:
 - i) eru nægilega seljanleg;
 - ii) heyra ekki undir a-lið 1. mgr.;
 - iii) eru viðurkennd af lögbærum yfirvöldum sem fullgildir liðir í skilningi 12. mgr. 2. gr. tilskipunar 93/6/EB;
 - iv) eru gefin út af öðrum fyrirtækjum en þeim sem eiga virkan eignarhluta, eins og hann er skilgreindur í 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB, í viðkomandi rafeyrisstofnun eða þeim sem koma fram í samstæðureikningum þessara fyrirtækja.

2. Fjárfestingar, sem um getur í b- og c-lið 1. mgr., mega ekki fara yfir tuttugufalt eigið fé viðkomandi rafeyrisstofnunar og skulu vera háðar takmörkunum sem eru að minnsta kosti jafnstrangar og þær sem gilda um lánastofnanir í samræmi við III. þátt 2. kafla V. bóls tilskipunar 2000/12/EB.

3. Til að baktryggja sig gegn markaðsáættu sem leiðir af útgáfu rafeyris og fjárfestinganna sem um getur í 1. mgr. er rafeyrisstofnunum heimilt að nota nægilega seljanlega vaxtaberandi og gengistengda liði utan efnahagsreiknings í formi afleiddra skjala sem verslað er með á verðbréfa-markaði (þ.e. ekki afleidd skjöl sem verslað er með utan verðbréfamarkaðar) þar sem þau heyra undir daglegar kröfur um tryggingarfé eða gjaldeyrissamninga með upphaflegan binditíma sem er í mesta lagi 14 dagar. Notkun afleiddra skjala samkvæmt fyrsta málslíð er því aðeins leyfileg að ætlunin sé að útrýma til fulls markaðsáættu og að því markmiði sé náð eftir því sem unnt er.

4. Aðildarríkin skulu setja viðeigandi takmarkanir á markaðsáættu rafeyrisstofnana í tengslum við fjárfestingarnar sem um getur í 1. mgr.

5. Við beitingu 1. mgr. skal meta eignir á því verði sem er lægra: kaupverði eða markaðsverði.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 91/308/EEC frá 10. júní 1991 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningþvættis (Stjtið. EB L 166, 28.6.1991, bls. 77).

6. Ef verðgildi eignanna, sem um getur í 1. mgr., fer niður fyrir fjárhæð fjárskuldbindinga vegna útistandandi rafeyrisstofnunar geri viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á því ástandi án tafar. Í því skyni geta lögbær yfirvöld heimilað, en aðeins tímabundið, að fjárskuldbindingar stofnunarinnar vegna útistandandi rafeyris séu tryggðar með öðrum eignum en þeim sem um getur í 1. mgr. sem nemur að hámarki fjárhæð sem er í mesta lagi 5% af þessum skuldbindingum eða af samanlögðu eigin fé stofnunarinnar.

6. gr.

Eftirlit lögbærra yfirvalda með sérkröfum

Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að reiknað sé út að minnsta kosti tvisvar á ári hvort ákvæðum 4. og 5. gr. hafi verið hlitt og að annaðhvort annast rafeyrisstofnanir sjálfar útreikningana og sendi niðurstöðurnar og nauðsynleg fylgigögn til lögbærra yfirvalda eða að lögbær yfirvöld annast þá og noti til þess gögn frá rafeyrisstofnunum.

7. gr.

Traustur og varfærinn rekstur

Rafeyrisstofnanir skulu hafa trausta og varfærna stjórnun og umsýslu- og reikningshaldsaðferðir og fullnægjandi innri eftirlitskerfi. Þessi kerfi ættu að vera í samræmi við þá fjárhagslegu áhættu og aðra áhættu sem viðkomandi stofnun er búin, þar með talið áhætta sem tengist tækni og málsmeðferð og áhætta sem tengist samstarfi hennar við annað fyrirtæki sem annast rekstrarþætti eða aðra stoðþætti í tengslum við viðskiptastarfsemi hennar.

8. gr.

Undanþágur

1. Aðildarríkin geta leyft lögbærum yfirvöldum sínum að undanþiggja rafeyrisstofnanir beitingu sumra eða allra ákvæða þessarar tilskipunar svo og beitingu tilskipunar 2000/12/EB:

- ef öll viðskiptastarfsemi stofnunarinnar af þeirri tegund, sem um getur í a-lið 3. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, leiðir til fjárskuldbindinga vegna útistandandi rafeyris sem að heildarfjárhæð fara að jafnaði ekki yfir 5 milljónir evra og aldrei yfir 6 milljónir evra; eða
- ef rafeyririnn, sem stofnunin gefur út, er aðeins viðurkenndur sem greiðslumiðill hjá dótturfyrirtækjum stofnunarinnar, sem annast rekstrarþætti eða aðra stoðþætti vegna rafeyris sem stofnunin gefur út eða dreifir, hjá móðurfyrirtæki stofnunarinnar eða hjá öðrum dótturfyrirtækjum móðurfyrirtækisins; eða
- ef rafeyrir, sem stofnunin gefur út, er aðeins viðurkenndur sem greiðslumiðill hjá takmörkuðum fjölda fyrirtækja sem ótvírætt má þekkja á því að:

- þau eru staðsett á sama athafnasvæði eða öðru afmörkuðu svæði á staðnum; eða
- þau eru í nánum fjárhagslegum eða viðskiptalegum tengslum við útgáfustofnunina, svo sem með sameiginlegu markaðs- eða dreifingarkerfi.

Í þeim samningum, sem liggja til grundvallar, skulu vera ákvæði um að í mesta lagi megi geyma 150 evrur í rafeindageymslumiðlinum sem handhafar fá til ráðstöfunar til greiðslu.

2. Rafrænar stofnanir, sem hafa fengið undanþágu samkvæmt 1. mgr., skulu ekki njóta góðs af því fyrirkomulagi á gagnkvæmri viðurkenningu sem kveðið er á um í tilskipun 2000/12/EB.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að allar rafeyrisstofnanir, sem hafa fengið undanþágu frá þessari tilskipun og tilskipun 2000/12/EB, skili reglubundið skýrslu um starfsemi sína, þar með talið um heildarfjárhæð fjárskuldbindinga vegna rafeyris.

9. gr.

Starfsleyfi til starfandi stofnana

Litið skal svo á að rafeyrisstofnanir hafi starfsleyfi ef þær heyra undir þessa tilskipun og hófu starfsemi sína í samræmi við gildandi ákvæði í aðildarríkinu, þar sem þær hafa aðalskrifstofur, fyrir gildistöku ákvæða sem samþykkt eru til að koma þessari tilskipun í framkvæmd eða fyrir daginn sem um getur í 1. mgr. 10. gr., eftir því hvor dagurinn kemur á undan. Aðildarríkin skulu skylda þessar rafeyrisstofnanir til að afhenda lögbærum yfirvöldum allar viðeigandi upplýsingar til að þau geti metið, innan sex mánaða frá gildistöku ákvæða sem samþykkt eru til að koma þessari tilskipun í framkvæmd, hvort stofnanirnar uppfylli kröfur samkvæmt þessari tilskipun, hvaða ráðstafanir þurfi að gera til að tryggja að kröfur séu uppfylltar eða hvort starfsleyfi skuli afturkallað. Ef kröfur hafa ekki verið uppfylltar innan sex mánaða frá deginum sem um getur í 1. mgr. 10. gr. skal rafeyrisstofnunin ekki njóta gagnkvæmrar viðurkenningar eftir þann tíma.

10. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 27. apríl 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum, sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

12. gr.

11. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 27. apríl 2005, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar tilskipunar, einkum að því er varðar:

- ráðstafanir til að vernda handhafa rafeyris, þar með talið hugsanleg þörf á að taka upp ábyrgðarkerfi,
- eiginfjárkröfur,
- undanþágur, og
- hugsanlega þörf á banni gegn greiðslu vaxta á fé sem tekið er við í skiptum fyrir rafeyri, ef þörf krefur, ásamt tillögu um endurskoðun bannsins.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

13. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. september 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. VÉDRINE

forseti.